

[Finansministeren]

skabslov – lovebekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1937 – fremstår som utidssvarende og tillige usystematisk i sin fremstilling af reglerne for den statslige regnskabsaflæggelse. Dette beror bl.a. på, at det væsentlige afsnit om revisionen i den oprindelige lov blev udskilt med vedtagelsen af lov nr. 321 af 26. juni 1975 om revisionen af statens regnskaber m.m.

På tidspunktet for denne lovændring i 1975 kunne man forudse, at der i de kommende år ville ske en udvikling på regnskabsområdet i retning af øget anvendelse af EDB dels i forbindelse med indførelsen af statens centrale regnskabssystem, dels som følge af den almindelige teknologiske udvikling. Dette måtte tilsige, at man ventede med en revision af regnskabsbestemmelserne til et tidspunkt, hvor der var større mulighed for at bedømme tilrettelæggelsen af regnskabsaflæggelsen ved stigende anvendelse af EDB. En centraliseret EDB-behandling af statens kasse- og regnskabsopgaver blev påbegyndt i 1973 og er i hovedsagen gennemført med udgangen af 1982, idet de statslige institutioners tilslutning til systemet er sket successivt over de forløbne år. Der behandles dog endnu i 1983 visse spørgsmål om statslige institutioners tilslutning til systemet.

Det findes på denne baggrund muligt nu at lade den stedfødne udvikling på regnskabsområdet afspejle sig i en revision af regnskabsloven.

Sammenfattende kan om det fremsatte lovforslag anføres, at det alene indeholder de overordnede regler for regnskabsaflæggelsen og regnskabsvæsenets organisation. Som det fremgår af lovforslagets § 3 og lovforslagets bemærkninger hertil, er det hensigten at fastlægge nærmere regler og mere detaljerede anvisninger for regnskabsførelsen i en bekendtgørelse, hvis hovedindhold der er redegjort for i bemærkningerne til lovforslagets § 3. Udgangspunktet for denne bekendtgørelse er forholdene, som de eksisterer i dag, men baggrunden for at lade detailforskrifter indeholde i bekendtgørelses- og ikke i lovsform er ønsket om at kunne foretage nødvendige ændringer i takt med den hastige teknologiske udvikling, uden at dette forudsætter ændringer i selve regnskabsloven.

Ved at anvende dette system, hvorefter hovedbestemmelserne fastlægges i loven og de mere detaljerede bestemmelser indeholdes

i en bekendtgørelse, er der skabt mulighed for en væsentlig *forenkling* af regelfastsættelsesproceduren vedrørende det statslige regnskabsområde. Der vil herefter være mulighed for løbende at drage nytte af kommende tekniske forbedringer og for at justere de detaljerede regler om regnskabsaflæggelsen.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 110).

Af seneste lov om optagelse af statslån i udlandet (lov nr. 619 af 8. december 1982) resterer ultimo november 1983 i lånebemyndigelse ca. 6 mia kr.

Det samlede udenlandske finansieringsbehov i 1984 skønnes med den forventede forbedring af betalingsbalancen at blive 30 mia kr., inkl. førtidig indfrielse af ældre statslån på ca. 5 mia kr. Den ikke-statslige del af den offentlige sektor planlægger at låne ca. 10 mia kr. De førtidige indfrielse på ca. 5 mia kr. påtænkes finansieret ved træk på valuta-reserverne, der i oktober 1982 blev forøget med dette beløb ved hjemtagning af et lån på \$ 500 mill., der blev optaget med henblik på førtidig indfrielse af ældre lån. Forudsættes de private kapitalbevægelser at være nogenlunde i balance, kan statens lånebehov opgøres til 10–15 mia kr. Da nugældende bemyndigelse er revolverende, og da de forventede afdrag på udenlandsk gæld i 1984 vil overstige den anførte nye låntagning, er der ikke akut behov for en ny lånebemyndigelse.

Det skal understreges, at dette overslag over behov for statslig låntagning i 1984 er usikkert, blandt andet fordi det ikke bestemt kan siges, hvilket nettoresultat de private kapitalbevægelser vil få. Hertil kommer, at der kan blive brug for bemyndigelse i situationer, hvor der optages et lån med henblik på førtidig indfrielse af et ældre, dyrere og eventuelt kortere lån, og hvor begge lån i en periode er udestående. På den baggrund foreslås en lånebemyndigelse på yderligere 10 mia kr.